

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedj. 2. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Utorak, 3. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Srijeda, 4. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Četvrt, 5. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Petak, 6. siječnja</i>	10 SVETIŠTE: + Miodrag Matičić; Marija Maca Vuković i Ljubica Manojlović; Jakov i Marica Mihaljević; Ivan Žilić; Branko, Franjo, Anton i ob. Božičević; Josip i Jure Franjković; Mande Turkalj; Ana i Anton Elić; Želimir, Mate, Katica i ob. Božičević.
Sv. Tri Kralja	12 CEROVNIK: Misa za narod
BOGOJAVLJENJE	16 SKRADNIK: Po nakani (al)
<i>Subota, 7. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>8. siječnja</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod
Krštenje Isusovo	12 CEROVNIK: + Dragutin i Marica Belobrajdić
	16 SKRADNIK Po nakani (al)

1. **MLADU NEDJELJU** proslaviti ćemo na Novu godinu cjelodnevnim klanjanjem.

2. **ŽUPNO VIJEĆE** – novoimenovane članove ŽPV Oštarija i Cerovnika pozivam na Bogojavljenje ili Sv. Tri Kralja u petak, 6. siječnja na Sv. Misu u 10 i 12 sati. Na misi ćemo imati njihovo uvođenje u službu i prisegu. Pozivam i sve dosadašnje članove ŽPV neka se okupe s nama na misi kako bih im izrazili zahvalu za dosadašnje služenje župnoj zajednici.

3. **DOSADAŠNJI MEŽNAR** u Župu Oštarije **gospodin Ivica Draginić** zahvalio se na petogodišnjoj službi u našem Svetištu. Ovom prilikom mu izražavam zahvalu za nesebično volontersko svakodnevno petogodišnje služenje Crkvi i narodu. Pozivam župljane koji su zainteresirani preuzeti službu mežnara u našem Svetištu neka mi se jave do polovice siječnja.

4. **BOŽIĆ PO JULIJANSKOM KALENDARU** slavimo u subotu, 7. siječnja te svim vjernicima pravoslavne vjeroispovijedi želim sretan i blagoslovljen Božić.

5. **DAR ZA CRKVENE POTREBE** - godišnji prilog za obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

6. **BLAGOSLOV OBITELJI** nastavlja se u Župi Oštarije.

Ponedjeljak, 2. siječnja	Skradnik od Križanja do Mostišća
Utorak, 3. siječnja	OŠTARIJE: od Mostišća, Lug, Mala Cesta do pruge
Srijeda, 3. siječnja	Ravnice od pruge, uz cestu i unutrašnjost
Četvrtak, 5. siječnja	Centar, Graba, Stabarnica i Šegani
Subota, 7. siječnja	Uz Vodu i Rovreči

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
 047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
 1. siječnja 2017. • NOVA GODINA • God. VIII. • br. 1 (331)

„Pronadoše Mariju, Josipa i novorođenče.“

Čitanje svetog Evandjelja po Luki: U ono vrijeme: Pastiri pohite u Betlehem i pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповjediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli divili se tome što su im pripovijedali pastiri. Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu. Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno. Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime

Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca. Riječ Gospodnja (Lk 2,16-21)

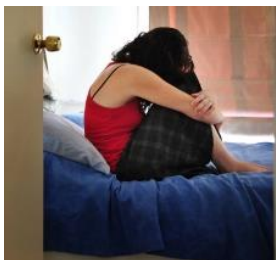
Prošlost – budućnost – sadašnjost

Promjene godine, razlike između jučer i danas, stare godine koja je prošla, nove godine koja dolazi govore nam: mi ljudi imamo našu povijest. Vrijeme pripada nama i našem svijetu. A time i prošlost, sadašnjost i budućnost. U danu kao danas, možda o svemu tome razmišljam, što se dogodilo prošle godine, ne samo u politici, u svjetskim događanjima, nego u našem vlastitom životu; gdje možda sa strahom gledamo prema naprijed, što će nam donijeti Nova godina; i danas mi pada na pamet riječ sv. Franje Saleškog koja sigurno spada u najljepše rečenice koje od njega imamo. On govori o prošlosti, budućnosti i sadašnjosti. O prošlosti kaže Franjo Saleški: "Prošlost pripada božanskom milosrđu." Što je bilo, bilo je, bilo dobro, bilo zlo, bilo radosti bilo žalosti, to je prošlo i to leži u božjem milosrđu. Vrijednost koju to ima za nas, je sjećanje koje nas uči, da počinjene pogreške odbacimo, a darovane radosti ne zaboravimo.

O budućnosti kaže Franjo Saleški: "Budućnost pripada Božjoj providnosti". Samo je Bog onaj koji zna za moju budućnost, i stoga ne trebam imati straha. Ako budućnost pripada Božjoj providnosti, onda to znači: Mi smo skriveni u Bogu i smijemo vjerovati da Bog ide s nama bez obzira što bi moglo doći. Prošlost dakle pripada božjem milosrđu, budućnost božjoj providnosti, ali je za Franju Saleškog važna sadašnjost. O tome kaže: "Ono što me brine i što se od mene traži je to danas. I to danas pripada milosti božjoj i predanju moje dobre volje". Radi se dakle o tome, da s tim danas, s tom sadašnjošću učinim s milošću božjom i mojom dobrom voljom sve najbolje u mome životu.

Prvi siječnja u Crkvi je svetkovina Svete Marije Bogorodice. To znači: Od prvog dana godine mi se kršćani stavljamo pod osobitu zaštitu Marije, jer znamo, da naše brige i molbe ona visoko uzdiže. Tako počinje Nova godina s puno nade: naša prošlost i naša budućnost pripadaju Bogu, važno je, da svaki dan iznova počnemo živjeti naš kršćanski život i da to smijemo činiti pod osobitom zaštitom Bogorodice Marije u čiji zagovor vjerujemo. Amen. *Fra Jozo Župić*

Molitva – jedini lijek za depresiju

‘Depresija se liječi samo molitvom, ne treba ti liječnik’ i ostali mitovi o toj bolesti u koje kršćani ne trebaju vjerovati. Vrijeme je da se Crkva ozbiljno pozabavi depresijom

„Istinski vjernici ne pate od depresije.“

Njegova lažna izjava zvonila mi je u uhu kao vrlo bučan gong, a zatim se zadržala u zraku kao dim koji samo što se ne rasprši. Zapravo nisam sigurna kako smo uopće započeli taj razgovor, ali jedna je stvar vodila drugoj i eto me gdje s tim čovjekom i malom grupom žena i muškaraca raspravljam o postojanju depresije među kršćanima. Bila bi to teška tema za svakoga, ali meni je bilo još i teže. Taj čovjek nije znao da i sama izlazim iz strašne jame depresije. Nije mogao znati da je taj razgovor za mene osoban, jer sam se osjećala kao da sam bila do pakla i natrag. Nije imao pojma da se moje srce borilo i moje tijelo gubilo snagu pod pritiskom depresije. Međutim, kao savjetniku mi je bilo drago biti dijelom toga razgovora. Više od deset godina radim s muškarcima, ženama, djecom i tinejdžerima koji se bore s depresijom. Od blage do teške. Iz prve sam ruke vidjela koju bol i paralizujuća ona može donijeti. Doživjela sam ju i u vlastitom životu. Znam za onaj živi pijesak koji ti može iscijediti tijelo, opteretiti srce i izjesti um. Srce mi se slama kad čujem u koje sve laži i mitove o depresiji kršćani vjeruju, pa i o sramu koji osjećaju kad se govori o ovoj temi. Ulazeći u interakciju sa sve više i više ljudi na ovu temu, zamijetila sam da postoji nekoliko krivih ideja koje se nastavljaju prenositi među vjernicima:

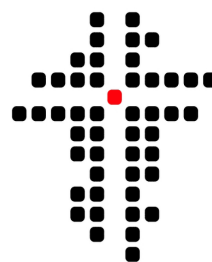
1. Depresija je pitanje vjere - Kao što je onaj čovjek pogrešno rekao, mnogi kršćani misle da „pravi vjernici ne pate od depresije“. Mislim da je ovo najgora laž od svih, jer ne samo da je netočna nego je i antiteza cijele Kristove poruke. Nama kao vjernicima nikad nije obećan život bez boli, bolesti i poteškoća. Ali obećan nam je Spasitelj, Tješitelj i Prijatelj. Dok se prisjećam svojih najtežih trenutaka koje sam imala u borbi s depresijom, vidim Isusa uz mene. Sjećam se kako sam jedne noći plakala. Onaj osjećaj kao da si sasvim sam. U tom me trenutku preplavila Božja prisutnost, tad kad sam ju najviše trebala. Depresija nema nikakve veze s nedostatkom vjere. Za mene je to zapravo bio katalizator za još dublju vjeru. Jer bilo je dana, u onim najtežim trenucima, kada je vjera bila jedina stvar koju sam imala.

2. Depresija se može ukloniti samo molitvom - U tim danima i mjesecima kada je moja depresija bila najgora, molila sam se više nego ikada u svome životu. Ali moja depresija nije magično nestala. Vjerujem u molitvu. I vjerujem u Boga koji sve može izliječiti. Zapravo, zaista čvrsto vjerujem da je njegova ruka ta koja je uklonila moju depresiju. No, da bi se depresije oslobodili, potrebna je molitva i liječenje. Bilo u obliku potpore, terapije ili lijekova, mi vjernici moramo imati taj „sljedeći korak“ u pristupu ljudima koji se bore s depresijom. Bog nam je uz mudrost dao i hrpu stvari za istraživanje da nam pomognu u razumijevanju te bolesti s više lica, depresije. Trebamo se moliti – ali trebamo također biti pripravnici.

3. Depresija nije fizička bolest - Baš kao što nikada ne bismo pacijenta koji boluje od raka ili dijabetesa ismijavali zbog njihova bolesnog tijela, i depresiju trebamo gledati iz perspektive gdje se tijelo bori s bolešću. Tek ćemo tada tu bolest moći tretirati na odgovarajući način. Depresija je bolest tijela koja utječe na naše emocije, misli, pa čak i na naš duh. Postoje mnogi razlozi za depresiju i bilo da je njen uzrok neka trauma, hormoni ili stres, uvijek utječe na naše tijelo. Naš stav o depresiji treba mijenjati na način da naučimo prihvatiti i podržati one koji pate od nje, umjesto da ih odgurujemo od sebe.

4. O depresiji se ne bi trebalo razgovarati - Iako još uvijek vidim naznake ovoga mita među kršćanima, zahvalna sam što vidim da taj mit lagano zamire u samoj Crkvi. Nije sramota osjećati se depresivno i o tome bismo trebali naučiti razgovarati. I kada je već sve rečeno i učinjeno – propovijedati o tome, pjevati o tome. Sveto pismo je puno ulomaka o muškarcima i ženama koji su vodili borbu s depresijom, a s njom su se borili tako što su glasno progovarali o tome! Otvoreno i iskreno progovaranje je uvijek prvi korak prema ozdravljenju jer je depresija bolest koja svoj puni cvat doseže u izolaciji. Ona nas želi povući u zatvor samoće gdje nas u našoj slabosti može slomiti. Njen čvrsti stisak lagano počinje labaviti kada o njoj razgovaramo, jer na taj način idemo u smjeru liječenja, podrške i ozdravljenja. Moje najdublje molitve upućene su za to da mi kao vjernici promijenimo svoje stavove i srca dok se bavimo ovako važnim pitanjem. Da stvorimo okruženje u kojem ćemo prigrliti one koji se bore s tom boli, a ne da ih odgurujemo od sebe. Da naučimo biti transparentni, ali još više – da prihvatimo transparentnost ljudi oko nas. Jer, na kraju dana, naše slabosti će nas uvijek i bez iznimke uputiti na Onoga koji nas može učiniti jačim. I nije li to ono što kršćanstvo zapravo jest? *Prijevod: Ivona Jezidžić | Bitno.net*

Socijalni nauk Crkve (2. dio)

Katedra socijalnog nauka Crkve najmlađa je Katedra na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (dalje KBF). Osnovana je 31. ožujka 2000. godine. Socijalni nauk Crkve se u različitim zemljama različito razvijao što je najvećim dijelom utjecalo na osnivanje Katedri ili nekih drugih ustrojbenih jedinica koje su se bavile socijalnim naukom Crkve. Socijalna enciklika pape Lava XIII. «Rerum novarum» (15. svibnja 1891.) proizvela je dva važna učinka:

a) Crkva teološkim govorom ulazi u raspravu o ‘radničkom pitanju’ kao socijalnom pitanju i time naznačuje odnos Crkve i teologije prema svijetu;

b) unutar Crkve otvorila je prostor za organizirano teološko proučavanje socijalne problematike što je teološka učilišta potaknulo na otvaranje Katedri ili Instituta socijalnog nauka Crkve. Primjerice, 1893. godine na Katoličkom teološkom fakultetu u Münsteru, u Njemačkoj, osniva se prva Katedra za kršćanski socijalni nauk (Christliche Gesellschaftslehre) pod vodstvom Frantza Hitzea. 1901. godine austrijski biskupi su odredili da se u svim bogoslovijama treba predavati socijalni nauk Crkve. Prema tome na njemačkom govornom području velika pozornost se posvećuje organiziranom teološkom proučavanju socijalne problematike.